

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124222018
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Radomská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7124222018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Radomskej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého K. X., B.. XX.XX.XXXX a maloletú T. X., B.. XX.XX.XXXX, obaja bytom u rodičov, v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., U. B.N. X, W., deti rodičov: matky N.. P. P., B.. XX.XX.XXXX, O. X. I. XXXX/XX, W. - Y., a otca G. X., B.. XX.XX.XXXX, O. X. U.G. XXX, právne zastúpeného JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou so sídlom Floriánska 16, Košice, v konaní na návrh otca o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 81P/176/2024-320 zo dňa 17.6.2025 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vo vzťahu k výživnému počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. M e n í rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 21.07.2023 č. k. K2-14P/10/2023-235 vo výroku o úprave výživovej povinnosti otca k mal. K. X., B.. XX.XX.XXXX a k mal. T. X., B.. XX.XX.XXXX tak, že výživné zo strany žiadneho z rodičov pre mal. K. X., B.. XX.XX.XXXX a mal. T. X., B.. XX.XX.XXXX sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti n e u r č u j e.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1-6, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 111 písm. c), § 44, § 120, § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Vykonaným dokazovaním v tomto konaní mal súd za preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom zo strany povinného otca pre mal. K. a mal. T. X. rozsudkom Mestského súdu Košice zo dňa 21.07.2023 č.k. K2-14P/10/2023-235, došlo za uplynulé takmer dva roky k zmene pomerov najmä na strane rodičov mal. detí. Medzi rodičmi nebolo sporné, že striedavá osobná starostlivosť o

maloletých sa realizuje v zmysle rozhodnutia súdu, rovnovážne na strane matky aj otca, v týždenných intervaloch s časom striedania aktuálne v nedeľu o 17:30 hod.. Pravidelný výkon striedavej osobnej starostlivosti potvrdili pri pohovore s kolíznym opatrovníkom aj maloletí, ktorí ju z vlastného pohľadu vyhodnotili pozitívne, nakoľko takýmto spôsobom môžu tráviť rovnaký čas s matkou aj s otcom, ku ktorým majú obaja veľmi blízky citový vzťah. Obe deti pri pohovore s kolíznym opatrovníkom tiež uviedli, že ak niečo potrebujú, tak im to kúpia obaja rodičia, majú všetko, čo potrebujú a sú spokojní.

V čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom mal v septembri 2023 nastúpiť mal. K. do X. ročníka a mal. T. do X. ročníka na tú istú ZŠ na R. D. P. W., ktorú navštevujú aj v súčasnosti. Výdavky mal. detí na ich osobné potreby, zdravie, školské potreby, aj osobné záujmy toho času zostali porovnateľné, ako v čase posledného rozhodnutia súdu, deti nepostúpili ani na vyšší stupeň štúdia. Na strane mal. K. pribudol najmä bowling, ako záujmová platená aktivita, ktorú realizuje vo svojom voľnom čase s oboma rodičmi, ktorí sa obaja podieľajú na výdavkoch spojených s touto aktivitou ich syna najmä podľa toho, ktorý z rodičov v danom čase zabezpečuje maloletému osobnú starostlivosť. V prípade bowlingových kempov sa snažia rodičia dohodnúť na pomernom rozdelení výdavkov s tým spojených. Zdravotný stav maloletých je aktuálne stabilizovaný pri zachovaní doterajších diagnóz a liečebných postupov.

Aj keď matka poukazovala vo svojich vyjadreniach na to, že výdavky detí hradí prevažne sama, z vykonaného dokazovania považuje súd za preukázané, že každý z rodičov platí základné a osobné výdavky detí, ktoré vzniknú v čase jeho osobnej starostlivosti a nepravidelné a zvýšené výdavky na deti hradia rodičia buď započítaním výživného, ktoré doposiaľ otec hradí k rukám matky, resp. vzájomnou dohodou, ak sú vyššie. Aj keď medzi rodičmi sporadicky vznikajú nedorozumenia pri spoločnej úhrade nepravidelných výdavkov detí, súd má za to, že rodičia aj doposiaľ boli schopní sa na veciach dohodnúť a stanoviť si spôsob a rozsah úhrady výdavkov ich detí. Za relevantné v tejto súvislosti považuje súd uviesť, že aj do budúca je nevyhnutné, aby rodičia spolu dostatočne komunikovali, oboznamovali sa navzájom so vzniknutými, resp. predpokladanými výdavkami ich detí a snažili sa dohodnúť na ich spoločnej úhrade, ak sa dá, už vopred. Z vyjadrení otca súd dospel k záveru, že otec si je vedomý svojej povinnosti podieľať sa na výdavkoch jeho detí, ktoré presahujú ich bežné základné výdavky, chce s matkou spolupracovať, má reálnu predstavu o spôsobe úhrady výdavkov detí oboma rodičmi bez určeného výživného rozsudkom súdu a osobne je aj pripravený ich hradiť. Paradoxne práve určené výživné zo strany otca pre maloleté deti spôsobuje medzi rodičmi nezhody v tom, čo všetko má byť z neho hradené a započítavané ako príspevok otca. Otec svojim doterajším správaním podľa súdu preukázal, že bude hradiť aj výdavky detí mimo základných potrieb detí počas jeho starostlivosti, čo de facto potvrdila aj matka svojimi vyjadreniami o tom, že sa s otcom dohodli na úhrade, napr. výdavkov na zdravotné pomôcky detí. Obavy matky z toho, že otec si bez určenia výživného na deti k jej rukám nebude vyživovaciu povinnosť k deťom plniť, súd vyhodnotil ako nedôvodné, vychádzajúc z doterajšej starostlivosti otca o deti, jeho prístupu k úhrade výdavkov detí, ako aj z jeho opakujúcich sa vyjadrení na pojednávaní. Súd má za to, že obaja rodičia disponujú dostatočnými schopnosťami na to, aby si dohodli spôsob a výšku úhrady výdavkov ich detí a dokázali o tom vecne a konštruktívne komunikovať tak, ako boli nútení aj doposiaľ, ak vznikli výdavky na deti vyššie ako je súdom určené výživné zo strany otca.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na strane matky zostali zachované jej bytové aj osobné pomery. Matka má aj v súčasnosti vyživovaciu povinnosť len k mal. K. a mal. T. a býva v tom istom byte, ako v čase posledného rozhodnutia súdu. Zmena na strane matky nastala najmä, pokiaľ ide o jej pracovné uplatnenie, nakoľko v čase posledného rozhodnutia súdu bola matka nezamestnaná po tom, čo 30.06.2023 ukončila dohodou pracovný pomer u zamestnávateľa I. L. U..G..C., kde dosahovala príjem v priemernej výške 725,06 Eur mesačne. Od 01.10.2023 je matka zamestnaná v trvalom pracovnom pomere u zamestnávateľa K. U. U..G..C.. s priemernou mesačnou mzdou vo výške 1.894,68 Eur mesačne (za obdobie 11/2023-10/2024), vo výške 1.995,96 Eur mesačne (za obdobie 11/2024-01/2025) a vo výške 1.923,45 Eur mesačne (za obdobie 02-03/2025). Príjem matky je naďalej navýšený ešte o prídavky na dve deti v sume 120 Eur mesačne. Z vykonaného dokazovania mal súd preto jednoznačne za preukázané, že matka má aktuálne prácu zodpovedajúcu jej pracovným skúsenostiam, veku aj vzdelaniu, z ktorej dosahuje podstatne vyšší príjem ako v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Bežné výdavky na strane matky na SIPO, elektrinu, TV a internet, mobilný telefón, aj na stravu v domácnosti pre matku a deti, zostali porovnateľné, matka naďalej hradí hypotekárny úver so splátkou 200 Eur mesačne, zvýšila sa jej splátka spotrebného úveru z 47,50 Eur mesačne na 148 Eur mesačne, no iné záväzky jej nepribudli. Majetkové pomery matky sa nezmenili a nedošlo ani k zhoršeniu jej zdravotného stavu. Na základe uvedeného súd pri rozhodovaní vo veci samej zhodnotil podstatný nárast príjmu na strane matky od posledného rozhodnutia súdu, a to vo výške, ktorá matke umožňuje tiež sporiť deťom mesačne po 20 Eur a na seba 35 Eur mesačne. Matka sama po zohľadnení všetkých svojich príjmov (vrátane výživného od otca v sume 165 Eur mesačne) a ňou

uvádzaných výdavkov na domácnosť, seba, deti a ich potreby, vrátane napr. domáceho zvieratka a sporenia, ktoré platí, vyčíslila mesačne prebytok 415 Eur. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom pre mal. K. a mal. T. sa príjmové pomery matky, jej možnosti a schopnosti, podstatne zvýšili, čím nepochybne došlo k nárastu životnej úrovne na strane matky, ktorá sa prejavuje najmä väčšími možnosťami matky podieľať sa na výdavkoch jej detí ako doposiaľ. V tomto kontexte súd poukazuje aj na vyjadrenia matky, ktorá sama potvrdila, že chvalabohu, že došlo k zlepšeniu jej životnej úrovne, aby mohla deťom dopriať lepšiu starostlivosť, čo zároveň vníma ako dôvod na závisť zo strany otca.

V čase posledného rozhodnutia súdu bol otec zamestnaný u rovnakého zamestnávateľa ako v súčasnosti H. R. W. U..G..C.. na rovnakej pracovnej pozícii L. C. P. s porovnateľným príjmom (naposledy 1.105,25 Eur mesačne) ako v súčasnosti vo výške 1.107,87 Eur mesačne (za obdobie 01/2024-12/2024) a vo výške 1.186,87 Eur mesačne (za obdobie 01/2025-03/2025), navýšeným len o daňový bonus na deti v sume cca 200 Eur mesačne (v čase posledného rozhodnutia súdu 280 Eur mesačne). Medzičasom sa otec rozhodol presťahovať zo U. od rodičov do prenajatého bytu na L. D. X, W., ktorý užíva spolu s maloletými deťmi. Dôvody uvádzané otcom na zmenu bydliska súd vyhodnotil ako relevantné, zohľadňujúce najmä potreby mal. detí a blízkosť školy, ktorú navštevujú. Súd vyhodnotil otcom uvádzaný aktuálny výdavok na bývanie v sume 350 Eur mesačne ako dôvodný a preukázaný, nakoľko iné výdavky na zabezpečenie bývania otec neuvádzal, z otcom doložených listín súd mal úhradu nájomného prenajímateľke bytu preukázanú a sociálnym šetrením nepochybne zistené, že otec uvedenú nehnuteľnosť na bývanie spolu s deťmi aj využíva. Závazky otcovi medzičasom nepribudli, otec naďalej spláca len leasing auta po 72,30 Eur mesačne a majetkové pomery otca sa nezmenili, otec naďalej nevládni žiadnu nehnuteľnosť. Nepribudla mu ani vyživovacia povinnosť. Výdavky na stravu a osobné výdavky otca súd zhodnotil ako porovnateľné s výdavkami otca v čase posledného rozhodnutia súdu. Otec má naďalej výdavky na prevádzku a údržbu motorového vozidla, ktoré využíva aj pre potreby detí a aj keď nedochádza zo U. do W., auto vyžíva napr. na dopravu syna v súvislosti s bowlingom, preto ich súd vyhodnotil ako dôvodné. Po zohľadnení otcom uvedených a preukázaných výdavkov (najmä výpismi z jeho účtu) súd dospel k záveru, že aktuálna životná úroveň otca je porovnateľná s jeho životnou úrovňou v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom pre maloleté deti a k podstatnému zlepšeniu pomerov na strane otca medzičasom nedošlo.

Súd dôsledne posúdil pomery účastníkov a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia rozhodol o zmene rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 21.07.2023 č. k. K2-14P/10/2023-235 vo výroku o úprave vyživovacej povinnosti otca k mal. K. a k mal. T. X. tak, že výživné zo strany žiadneho z rodičov pre mal. K. X., B.. XX.XX.XXXX, a mal. T. X., B.. XX.XX.XXXX, sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčuje. Súd má za to, že v dôsledku vyššie uvedenej zmeny pomerov na strane účastníkov konania, najmä matky, ktoré sa prejavujú podstatným nárastom jej príjmu, a teda aj životnej úrovne na jej strane, je zmena rozsudku súdu v zmysle návrhu otca plne dôvodná. Z vykonaného dokazovania má súd za nepochybne zistené, že rodičia aktuálne vykonávajú striedavú osobnú starostlivosť o ich maloleté deti riadne, v rovnovážnom rozsahu a vzhľadom na svoje súčasné príjmy, osobné a majetkové pomery, zohľadňujúc aj ich výdavky, sú nepochybne schopní v porovnateľnej miere zabezpečiť potreby ich maloletých detí. Každý z rodičov, počas doby, keď má mal. deti v svojej starostlivosti, plne hradí ich bežné potreby a rodičia disponujú schopnosťami dohodnúť sa o priamom zabezpečovaní aj ďalších potrieb ich detí tak, aby životná úroveň detí bola zachovaná na primeranej a porovnateľnej úrovni. Skutočnosti, ktoré by aktuálne odôvodňovali dorovnanie životnej úrovne detí u matky a u otca určením výživného súd v konaní nezistil. V dôsledku toho, že príjem matky je aktuálne mierne vyšší ako príjem otca, považuje súd za dôvodné, že v porovnaní s otcom matka v trošku vyššej miere hradí iné ako bežné potreby mal. detí súvisiace s osobnou starostlivosťou. Súd pri rozhodnutí zohľadnil aj odporúčanie kolízneho opatrovníka, ktorý rešpektujú najlepší záujem mal. detí, rovnako odporúčal súdu návrhu otca vyhovieť.

III. Obsah odvolania matky a vyjadrení k odvolaniu

5. V zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka maloletých detí. Namietala, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci, nevenoval sa odôvodneným potrebám maloletých detí, vývoju ich životných nákladov. Ďalej podcenil dôkazy svedčiace v prospech matky a dôkazy svedčiace v jej prospech zároveň považoval za manipulujúce, mätúce a útočné. Matku označil súd za agresívnu, útočnú, že výdaje maloletých detí vedie tak, ako keby viedla matka účtovníctvo. Matka zdôraznila, že konajúci súd sa nemá zaoberať výškou mesačného príjmu jedného z rodičov, ale preukázanými výdajmi maloletých detí, čo súd negoval. Ďalej sa súd cielene zaoberal zámerom ponížiť mesačný príjem otca zo

závislej činnosti a účelovo zvýšiť jeho mesačné výdaje. Uviedla, že otec je schopný uhrádzať výživné, má vyšší mesačný príjem ako to preukazoval. Súd neakceptoval návrh matky na preukázanie zostatku príjmu na bankovom účte otca, z ktorých vyplýva, že otec má aj iné príjmy z pracovnej činnosti, ktoré by mali byť zahrnuté do celkového posúdenia príjmu. Otec má preukázaný celkový mesačný príjem viac ako 1.700 Eur. Ďalej namietala, že súd žiadala o predvolanie svedka - vlastníčku bytu, v ktorom sa zdržiava otec s maloletými deťmi od roku 2023, t.j. od doby odchodu zo spoločnej domácnosti. Nájomná zmluva by potvrdila výšku úhrad za podnájom z dôvodu, že matka má silný vnútorný pocit, že otec v byte neuhrádza žiadne poplatky alebo úplne základné. Ďalej namietala porušenie práva na zákonné a spravodlivé vedenie súdneho procesu a oboznámenie sa s dôkazmi predloženými protistranou s poukazom na spôsob doručenia dôkazov protistrany dňa 25.3.2025, keď 5 minút pred pojednávaním pristúpila k matke neznáma osoba, ktorá jej dala papier vo formáte A4 s tým, že sú to výdaje protistrany a odišla, následne matka zistila, že je to asistentka konajúcej sudkyne. Matka nemala dostatok času na potrebné preštudovanie preukázaných údajov. Matka sa snažila otca vyzvať, aby vyvrátil alebo potvrdil tieto údaje, konajúci sudca sa uvedenému vyhol. Celé pojednávanie bolo vedené proti jej osobe. V závere odzneli vety uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 25.3.2025 na strane 10, ktoré nie sú pravdivé, kedy súd poukázal v tomto kontexte na to, že výdavky detí môžu byť hradené len podľa príjmu rodičov, z čoho je zrejmé, že matka má vyššiu životnú úroveň. Matka namieta bod 49. odôvodnenia, pretože v rámci dokazovania bolo preukázané, že otec mimo výživného neprispieva deťom na ich základné potreby a všetko necháva na matku. Ďalej matka zdôraznila, že vo všetkých konaniach, ktoré prebiehali v súvislosti s výkonom rodičovských práv a povinností, bola zákonnou sudkyňou sudkyňa JUDr. Lenka Saksunová (sp.zn. 14P/10/2023 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, sp.zn. 81P/24/2024 vo veci zmeny času pri výkone striedavej starostlivosti o maloleté deti, sp.zn. 81P/176/2024 o zrušenie vyživovacej povinnosti otca). Matka je presvedčená, že konajúca sudkyňa môže mať priamy alebo nepriamy právny záujem na výsledku prejednávanej veci, a to z dôvodu neakceptovania jej priamych dôkazov z povrchného hodnotenia otcových tvrdení, z podrobného skúmania a preverovania príjmov a výdajov zo strany matky. Ide o jej vnútorný nepriamy pocit. Rovnako namieta priebeh vedenia pojednávania, kedy súd viackrát vyzval otca, aby sa nevyjadroval, pretože tomu nerozumie, aby sa vyjadroval len jeho právny zástupca a nie otec, ktorého matka vyzvala, aby sa vyjadril. Za otca sa veľakrát vyjadril konajúci súd a nie sám otec. Celý priebeh vzbudil v matke pocit, že súd je právnym zástupcom otca. Namietala, že ide o verejné pojednávanie, pričom súd z pojednávania vylúčil verejnosť, ktorá nemala žiaden vzťah k stranám sporu, ani k prejednávanej veci, ale dôvodom vylúčenia bol iba fakt, že si to navrhovateľ nepraje. Namieta porušenie náležitého zistenia skutkového stavu, zásadu voľného hodnotenia dôkazov. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne ponechal v platnosti rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 21.7.2023, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že považuje rozsudok za správny a zákonný. Pokiaľ sa jedná o nezávislosť a nestrannosť súdu, matka ju v priebehu súdneho konania žiadnym spôsobom nespochybňovala, zaujatosť sudkyne nenamietala a začala ju spochybňovať až po tom, ako súd dospel k záveru, s ktorým matka nie je stotožnená. Okrem neustáleho osočovania, znižovania dôstojnosti otca, aj v jej predchádzajúcich písomných vyjadreniach, matka neuvádza žiadne podstatné skutočnosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca označila tvrdenia otca vo vyjadrení za nepravdivé.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), nariadil odvolacie pojednávanie, doplnil dokazovanie zisťovaním názoru mal. detí, výsluchom rodičov a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vzhľadom na odvolacie námietky matky maloletých detí je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o neurčení výživného počas trvania striedavej osobnej starostlivosti.

10. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vyvodil z neho tomu prislúchajúce skutkové závery a vec správne právne posúdil. Uplatnené odvolacie dôvody nenašli v rozhodnutí odvolacieho súdu svoje opodstatnenie. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

12. Odvolacia argumentácia matky spočíva v tvrdení, že súd prvej inštancie neúplne a nesprávne zistil skutkový stav veci, keď sa podľa jej názoru nedostatočne zaoberal odôvodnenými potrebami maloletých detí a vývojom ich životných nákladov, nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a neakceptoval ňou navrhované dokazovanie smerujúce k preukázaniu skutočných príjmov a výdavkov otca, vrátane preverenia jeho bankových účtov a nákladov na bývanie. Tvrdí, že súd neprimerane skúmal jej príjmové a majetkové pomery, naopak účelovo podcenil príjmové možnosti a schopnosti otca, ktorý je podľa nej objektívne schopný plniť vyživovaciu povinnosť vo vyššom rozsahu. Zároveň namieta procesné pochybenia spočívajúce v nedostatočnom oboznámení sa s dôkazmi predloženými protistranou bezprostredne pred pojednávaním, v obmedzení jej práva vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, v nevykonaní navrhnutých dôkazov, v údajne neobjektívnom vedení pojednávania, ako aj v neoprávnenom vylúčení verejnosti z pojednávania. Vznáša tiež námietku možnej zaujatosti zákonnej sudkyne, ktorú odôvodňuje jej postupom pri hodnotení dôkazov a vedení konania. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby ponechal v platnosti predchádzajúce rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti.

13. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku v bodoch 47.-52. odôvodnenia napadnutého rozsudku a v plnom rozsahu na neho poukazuje. Súd dôsledne posúdil pomery účastníkov a v dôsledku zmeny ich pomerov má súd za nepochybne zistené, že rodičia aktuálne vykonávajú striedavú osobnú starostlivosť o ich maloleté deti riadne, v rovnovážnom rozsahu a vzhľadom na svoje súčasné príjmy, osobné a majetkové pomery, zohľadňujúc aj ich výdavky, sú nepochybne schopní v porovnateľnej miere zabezpečiť potreby ich maloletých detí. Každý z rodičov, počas doby, keď má mal. deti v svojej starostlivosti, plne hradí ich bežné potreby a rodičia disponujú schopnosťami dohodnúť sa o priamom zabezpečovaní aj ďalších potrieb ich detí tak, aby životná úroveň detí bola zachovaná na primeranej a porovnateľnej úrovni. Skutočnosti, ktoré by aktuálne odôvodňovali dorovnanie životnej úrovne detí u matky a u otca určením výživného súd v konaní nezistil. V dôsledku toho, že príjem matky je aktuálnu mierne vyšší ako príjem otca, považuje súd za dôvodné, že v porovnaní s otcom matka v trošku vyššej miere hradí iné ako bežné potreby mal. detí súvisiace s osobnou starostlivosťou.

14. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia

vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímalala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

15. K matkou namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k vyživovacej povinnosti a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvođených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

16. Pokiaľ matka poukazovala na nevykonanie navrhovaných dôkazov (najmä predvolanie svedka - vlastníčky bytu, v ktorom sa zdržiava otec s maloletými deťmi od roku 2023), odvolací súd môže len zdôrazniť, že dôkazy, ktoré súd považuje pre svoje rozhodnutie za významné (zvýšené dôkazy, ktoré považuje za nedôležité, nepodstatné, duplicitné, neplatné, resp. neúčinné, nevzťahujúce sa k veci, vytriedi a nehodnotí), súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, pričom jeho hodnotiacia úvaha musí zodpovedať zásadám logiky, vychádzať zo zisteného skutočného stavu veci, musí byť preskúmateľná odvolacím súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa uvedeným postupom pri hodnotení dôkazov riadil. Pokiaľ súd prvej inštancie niektoré z návrhov na vykonanie dokazovania považoval za nesúvisiace s danou vecou, nadbytočné, nemajúce pre vec význam, resp. preukazujúce nesporné tvrdenia alebo už preukázané skutočnosti, bolo legitímnou možnosťou súdu prvej inštancie tieto dôkazy vytriediť a nehodnotiť ich. Námietka smerujúca k nepredvolaniu prenajímateľky bytu neobstojí, keďže výška nákladov na bývanie bola preukázaná listinnými dôkazmi a sociálnym šetrením; vykonanie ďalšieho dokazovania by bolo nadbytočné. Nevykonanie dokazovania výsluchom navrhovanej svedkyne preto nemožno považovať za vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. Z vykonaného dokazovania, ktorého výsledky odvolací súd preskúmal, vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie rodičia realizujú riadnu a fakticky rovnomernú striedavú osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch, pričom maloleté deti túto formu starostlivosti vnímajú pozitívne a sú materiálne zabezpečené. V podmienkach rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti je osobná starostlivosť každého z rodičov zásadným kritériom pre posúdenie rozsahu ich vyživovacej povinnosti, keďže každý z rodičov zabezpečuje bežné potreby detí priamo v čase, keď sa deti nachádzajú v jeho starostlivosti. Určenie výživného v takomto režime prichádza do úvahy spravidla vtedy, ak existuje výrazný nepomer v príjmových a majetkových pomeroch rodičov alebo ak by bez jeho určenia nebola zachovaná zásada podieľania sa detí na životnej úrovni oboch rodičov.

18. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, najmä na strane matky, ktorej príjem sa výrazne zvýšil, a to na úroveň presahujúcu príjem otca. K podstatnému zlepšeniu pomerov na strane otca nedošlo; jeho príjem je porovnateľný s príjmom v čase predchádzajúceho rozhodovania, pričom mu pribudol výdavok na samostatné bývanie. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil nielen nominálnu výšku príjmov, ale aj celkové majetkové a osobné pomery rodičov, vrátane ich výdavkov, pričom nezistil taký nepomer, ktorý by odôvodňoval ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti jedného rodiča voči druhému počas trvania rovnomernej striedavej starostlivosti.

19. Pokiaľ matka namieta, že súd sa mal zaoberať výlučne výdavkami maloletých detí a nie príjmami rodičov, táto námietka nie je dôvodná. Kritériá podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyžadujú komplexné posúdenie jednak odôvodnených potrieb detí, jednak schopností, možností a majetkových pomerov rodičov. Bez posúdenia príjmových a majetkových pomerov rodičov nie je možné určiť, v akej miere sa majú na výžive detí podieľať. Súd prvej inštancie sa potrebami detí zaoberal, pričom konštatoval, že ich výdavky sú porovnateľné s obdobím predchádzajúceho rozhodovania, deti nepostúpili na vyšší stupeň vzdelania, ich zdravotný stav je stabilizovaný a zvýšené náklady (napr. záujmová činnosť) sú rodičmi hrazené podľa dohody. Tieto skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

20. K tvrdeniu matky o vyšších, nepreukázaných príjmoch otca odvolací súd uvádza, že v konaní neboli preukázané také ďalšie príjmy otca, ktoré by zásadným spôsobom menili hodnotenie jeho schopností a možností. Súd prvej inštancie vychádzal z potvrdení o príjme a z výpisov z účtu; samotná domnienka matky o existencii ďalších príjmov bez relevantného dôkazného podkladu nemôže viesť k inému záveru.

21. Pokiaľ ide o procesné námietky matky, odvolací súd nezistil také porušenie jej procesných práv, ktoré by mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo spisu nevyplýva, že by matke bolo odňaté právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom alebo že by konanie bolo vedené v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov. Skutočnosť, že súd hodnotil dôkazy odlišne od predstáv matky, sama osebe nezakladá porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov, ani práva na spravodlivý proces.

22. Námietka zaujatosti sudkyne je založená výlučne na subjektívnom presvedčení matky o neobjektívnom postupe súdu. Samotná okolnosť, že sudkyňa rozhodovala aj v iných veciach tých istých účastníkov, nezakladá pochybnosť o jej nezaujatosti; ide o zákonný postup vyplývajúci z pravidiel rozvrhu práce. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o jej priamom alebo nepriamom záujme na výsledku konania.

23. K námietke vylúčenia verejnosti odvolací súd uvádza, že konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa týkajú ochrany záujmov detí a citlivých osobných údajov; prípadné obmedzenie verejnosti je v takýchto veciach legitímne a sleduje ochranu najlepšieho záujmu maloletých. Zo spisu nevyplýva, že by postup súdu prekročil zákonné medze.

24. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, pri rozhodovaní o výživnom v režime striedavej osobnej starostlivosti súd vychádza predovšetkým z rozsahu (dĺžky) osobnej starostlivosti každého z rodičov a z posúdenia ich schopností, možností a majetkových pomerov v kontexte zásady, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Ak je striedavá starostlivosť vykonávaná v zásadne rovnakom časovom rozsahu a rodičia zabezpečujú bežné potreby dieťaťa priamo v čase, keď sa nachádza v ich starostlivosti, význam osobnej starostlivosti ako formy plnenia vyživovacej povinnosti je porovnateľný. V takom prípade prichádza do úvahy neurčenie výživného najmä vtedy, ak medzi príjmovými a majetkovými pomermi rodičov neexistuje taký kvalifikovaný nepomer, ktorý by odôvodňoval finančné dorovnanie životnej úrovne dieťaťa u jedného z rodičov. Neurčenie výživného je preto zákonne prípustné riešenie v situácii, keď kombinácia rovnomernej osobnej starostlivosti a porovnateľných ekonomických možností rodičov zabezpečuje, že potreby maloletého sú kryté riadne a jeho právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov je zachované.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval relevantné ustanovenia Zákona o rodine, riadne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. V podmienkach rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti a porovnateľných pomerov

rodičov, pri absencii výrazného nepomeru v ich životnej úrovni, je záver o neurčení výživného v súlade so zákonnými kritériami aj s najlepším záujmom maloletých detí.

26. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, preto rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, pričom podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a doplnil na zdôraznenie jeho správnosti ďalšie dôvody.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovení § 52 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zároveň nevzhliadal dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).